

Vida de la Parròquia

☎ 628 01 90 78 E-mail santjust664@bisbatsantfeliu.cat

INTENCIONS DE MISSA DE LA SETMANA

DISSABTE 25	19h	Isabelita Rausell Pérez (4art. Aniv.)
DIUMENGE 26	11h. 12h. 13h.	Pro populo HORA SANTA PER LA VIDA
DILLUNS 27	20h.	Xavier i familiars
DIMARTS 28	20h.	Margarita
DIMECRES 29	20h.	Xavier i familiars
DIJOUS 30	17'30 20h.	ADORACIÓ EUCARÍSTICA Xavier i familiars
DIVENDRES 31	19h.	VIGÍLIA DE LA SOLEMNITAT DE TOTS SANTS
DISSABTE 1	11h. 13h. 19h.	Pro populo Pro populo
DIUMENGE 2	11h. 13h.	Difunts de la Parròquia Difunts de la Parròquia

FESTA DE TOTS SANTS, PREGÀRIA AL CEMENTIRI

Dissabte 1 de novembre, festa de Tots Sants, com cada any tindrà lloc al cementiri una pregària en sufragi dels difunts a les 16:30 h. Aquesta vegada amb la participació de la Coral Harmonia. Tots hi sou convidats.

COMMEMORACIÓ DE TOTS ELS FIDELS DIFUNTS

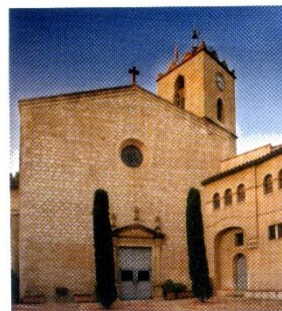
El diumenge 2 de novembre l'Església recorda i commemora tots els Fidels Difunts. A la Parròquia oferirem les Misses en sufragi per tots els fidels difunts, i en especial per aquells que ens han deixat en aquest darrer any.

El divendres 31 d'octubre hi haurà Missa de Vigília a les 19h.

El dissabte 1 de novembre hi haurà Missa de Vigília a les 19h.

ROMERIA PARROQUIAL A MONTSERRAT 2025

Els joves de la parròquia també participaran en la romeria a Montserrat. La sortida serà el dissabte 8 a les 10h. i la tornada el diumenge a les 18'30h. Preu 39€. Inscripcions fins el dia 1 de Novembre.

FULL INFORMATIU PARRÒQUIA dels SANTS Just i Pastor

Sant Just Desvern, 26 d'octubre de 2025 n° 39

PRIORITATS I PROJECTES DEL CURS 2025-2026

El passat dijous 23 d'octubre va tenir lloc la **trobada dels Consells Pastorals de les parròquies de l'Arxiprestat de Sant Feliu de Llobregat** a la Casa de l'Església. El nostre Bisbe Xavier Gómez ha previst fer aquesta reunió a cada un dels nou arxiprestats de la nostra Diòcesi.

Aquest encontre està en continuïtat amb el **camí sinodal** i la 1a **Assemblea Laical** del Bisbat de Sant Feliu, que es va realitzar a Sant Boi el 21 de juny. Aquesta assemblea va ser una ocasió per presentar i reflexionar sobre la missió dels laics de la diòcesi durant els propers anys.

En la trobada del dijous passat es van concretar alguns aspectes d'aquest curs per **créixer en comunitat com a deixebles missioners**.

Prioritats 25/28

Formació i espiritualitat
per a la conversió
missionera

Adequació de la cultura
i estructures sinodals
i pastorals

Projectes 25/26

Impulsar Església Jove
SF i l'Acció Catòlica

Cultura vocacional.
Servei Diocesà de
Pastoral Vocacional

Actualitzar
la iniciació cristiana
i el catecumenat

Veient com Jesús va reaccionar davant de dos homes que van pujar al temple a pregar, pot ser una bona ocasió per deixar-nos interpel·lar avui per la paraula de Déu. Aparentment, els dos homes van fer el mateix: pujar al temple, però... el publicà, situat humilment al fons, conscient de la seva mala imatge social, no s'atreveix a aixecar el cap i prega a Déu, dient: "Tingueu pietat de mi". Així reconeix tota la distància que hi ha entre la seva situació d'home i l'alteritat de Déu. Malgrat la seva situació, intenta aproximar-se al Senyor Déu. Llavors tot és possible. Déu pot actuar. Aquell home s'aixecarà i sortirà del temple perdonat. L'altre, el fariseu, es troba segur al temple i està pagat de si mateix, creu que el balanç de la seva vida és positiu i se'n vanagloria. En començar, parla amb Déu però en realitat s'adreça a si mateix, Déu és tan sols el seu públic, un Déu que es confon amb la consciència segura de si mateix. Què més pot fer un home com ell que ja sols espera la corona? Un home que es creu complet com ell podrà renéixer? Davant d'aquests dos homes, Déu no dubta ni un instant. Es fa company del publicà i surt del temple amb ell. En canvi deixa sortir sol el fariseu del temple, amb els seus mèrits. És curiós com ens costa d'adonar-nos que la majoria de mals a què el nostre món s'enfronta, tant en l'àmbit social comen l'ambiental, deriven en el fons d'aquesta mentalitat antropocèntrica tan estesa en la nostra societat que ens porta a posar-nos sempre en el centre de tot, a sentir-nos superiors, a ser incapaços de reconèixer els nostres errors i els nostres límits i a menysprear els altres i totes les criatures que ens envolten. Una mentalitat que ens allunya de Déu i de la seva misericòrdia i, per tant, també de la possibilitat d'un desenvolupament humà i social més sa i fecund. La paraula de Jesús ens demana que ens definim, perquè cadascun de nosaltres podem ser pobres i confiats o pretensiosos i tancats. Sabem que la realitat no és mai una caricatura com la història d'avui, però n'hi haurà prou que sigui una crida a la conversió. La fe és una presa de posició, una opció personal, que no sempre coincideix amb les opcions que acostumen a prendre els veïns, els companys o els germans.

PREGUNTEM-NOS

Intentem dir a Déu qui som i sabrem què li demanem, llavors qüestionem-nos: la nostra pregària és pròpia de fariseus o de publicans? Per aprendre a ser fidels a l'Evangeli, no ens caldria rebaixar el nostre ego? Pensem canviar la societat sense canviar nosaltres?

PREGUEM

Feu, Senyor, que el poble que creu en Vós estengui la seva caritat fins als extrems de la terra. Feu que estimant-vos a Vós, únic Déu fidel, la vostra Església sigui enmig de les nacions testimoni esperançat del vostre Regne. Us ho demanem per Jesús, que ha vençut la mort per sempre. Ell és el Senyor pels segles dels segles. Amén.

ECOPARROQUIES

« ¡Oh Dios! ¡Ten compasión de mí...»

Hoy leemos con atención y novedad el Evangelio de san Lucas. Una parábola dirigida a nuestros corazones. Unas palabras de vida para desvelar nuestra autenticidad humana y cristiana, que se fundamenta en la humildad de sabernos pecadores («¡Oh Dios! ¡Ten compasión de mí, que soy pecador!»: Lc 18,13), y en la misericordia y bondad de nuestro Dios («Todo el que se ensalce, será humillado; y el que se humille, será ensalzado»: Lc 18,14).

La autenticidad es, ¡hoy más que nunca!, una necesidad para descubrirnos a nosotros mismos y resaltar la realidad liberadora de Dios en nuestras vidas y en nuestra sociedad. Es la actitud adecuada para que la Verdad de nuestra fe llegue, con toda su fuerza, al hombre y a la mujer de ahora. Tres ejes vertebran a esta autenticidad evangélica: la firmeza, el amor y la sensatez (cf. 2Tim 1,7).

La firmeza, para conocer la Palabra de Dios y mantenerla en nuestras vidas, a pesar de las dificultades. Especialmente en nuestros días, hay que poner atención en este punto, porque hay mucho auto-engaño en el ambiente que nos rodea. San Vicente de Lerins nos advertía: «Apenas comienza a extenderse la podredumbre de un nuevo error y éste, para justificarse, se apodera de algunos versículos de la Escritura, que además interpreta con falsedad y fraude».

El amor, para mirar con ojos de ternura —es decir, con la mirada de Dios— a la persona o al acontecimiento que tenemos delante. San Juan Pablo II nos anima a «promover una espiritualidad de la comunión», que —entre otras cosas— significa «una mirada del corazón sobre todo hacia el misterio de la Trinidad que habita en nosotros, y cuya luz ha de ser reconocida también en el rostro de los hermanos que están a nuestro lado».

Y, finalmente, sensatez, para transmitir esta Verdad con el lenguaje de hoy, encarnando realmente la Palabra de Dios en nuestra vida: «Creerán a nuestras obras más que a cualquier otro discurso» (San Juan Crisóstomo).

Rev. D. Joan Pere Pulido i Gutiérrez. Sant Feliu de Llobregat